

скитѣ народи. Споредъ тая карта, изводъ отъ която давамъ тукъ по-долу, площадтъ на българското население въ Македония има слѣднитѣ граници: на сѣверо-западъ Шаръ-планина; на западъ източнитѣ водостоци на Дринъ, Охридското езеро та до Костурското езеро; на югъ граничната линия върви отъ Костурското езеро, край Островското езеро, до-

Изводъ отъ етнографската карта на Мекензи и Ерби.

хожда до устието на Вардара, и, като минава малко сѣверно отъ Солунъ, върви на изтокъ къмъ Тракия, като оставя Съръ въ българския дѣлъ. По такъвъ начинъ главнитѣ градове — Скопје, Охридъ, Битоля, Прилѣпъ, Воденъ, Енидже-Вардаръ, Съръ оставатъ въ обсега на българското етнографско землище.

1863 г.

№ 175.

Висока (Солунско).

Село Висока е едно отъ ония български села въ Лжгадинската околия (Солунско), които сж прѣдставители на най-архаичното българско нарѣчие, онова което е било вложено въ кирило-методиевския прѣводъ на богослужебнитѣ книги